

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ

LEGE

Lege privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19

Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

Având în vedere faptul că, în contextul generat de dinamica evoluției situației epidemiologice naționale, dar și internaționale, determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, interesul public general reclamă adoptarea unor noi măsuri care să permită autorităților publice să intervină eficient și cu mijloace adecvate pentru gestionarea crizei, luând în considerare necesitatea asigurării în continuare, chiar și după încetarea stării de urgență, a unei protecții adecvate împotriva îmbolnăvirii cu coronavirusul SARS-CoV-2, dar și crearea, în același timp a premiselor-cadru pentru revenirea etapizată, fără sincop majore, la situația de normalitate, inclusiv prin relaxarea măsurilor luate în contextul instituirii și prelungirii, de către Președintele României, a stării de urgență pe teritoriul României,

având în atenție experiența statelor grav afectate de evoluția virusului și măsurile care au avut impact pozitiv în prevenirea și limitarea răspândirii acestuia, inclusiv după luarea măsurilor inițiale de primă urgență,

în considerarea necesității instituirii, inclusiv la nivel legislativ, în contextul existenței unei situații de urgență de amploare și intensitate deosebită, a unor mecanisme care să protejeze, în mod adecvat și cu prioritate, drepturile convenționale, unionale și constituționale la viață, la integritate fizică și la ocrotirea sănătății, și având în vedere obligația instituită de Legea fundamentală în sarcina statului de a lua măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice a cetățenilor,

întrucât, în conformitate cu prevederile art. 53 din Constituția României, republicată, exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, între altele, pentru apărarea ordinii, a sănătății publice, dar și a drepturilor și a libertăților cetățenilor, în condițiile în care, în contextul situației de criză generată de pandemia de COVID-19, este necesară adoptarea de către Parlamentul României, prin lege, a unor măsuri restrictive, cu caracter esențialmente temporar și, după caz, gradual, proporționale cu nivelul de gravitate manifestat sau prognozat al acesteia,

necesare pentru prevenirea și înlăturarea amenințărilor iminente la adresa drepturilor convenționale, unionale și constituționale la viață, integritate fizică și sănătate ale persoanelor, în mod nediscriminatoriu, și fără a aduce atingere existenței drepturilor sau libertăților fundamentale

În considerarea faptului că situația de urgență a impus o coordonare integrată de către Ministerul Sănătății a tuturor unităților sanitare, cu atât mai mult cu cât în actualul context au fost declarate, prin ordin al ministrului sănătății, spitale de suport pentru pacienții testați pozitiv sau suspecti cu virusul SARS-CoV-21 și unitățile sanitare aparținând administrației publice, în perioada situației de urgență, Ministerul Sănătății a coordonat organizarea și funcționarea tuturor unităților sanitare din subordinea autorităților administrației publice locale și a exercitat inclusiv atribuția de numire, suspendare și eliberare din funcție a persoanelor care ocupă funcții de conducere în cadrul acestor unități.

Pentru a nu crea disfuncționalități în sistem, în perioada situației de urgență, s-a apreciat oportun asigurarea cadrului legal astfel încât posturile vacante sau temporar vacante din cadrul Ministerului Sănătății și unităților aflate în subordinea, coordonarea și sub autoritatea Ministerului Sănătății, inclusiv funcțiile publice de execuție și conducere, să poată fi ocupate și de către personal contractual, fără organizarea concursului.

Având în vedere actualul context epidemiologic și importanța luării unor măsuri în timp util și cu celeritate, în perioada situației de urgență, personalul cu funcții de conducere din cadrul Ministerului Sănătății și din unitățile cu personalitate juridică aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, precum și din cadrul autorităților și instituțiilor publice centrale și locale cu atribuții în domeniul asistenței și protecției sociale, indiferent de statutul lor, în cazul neîndeplinirii atribuțiilor puteau fi suspendați.

Pentru a evita apariția unor blocaje în asigurarea accesului la medicamente în rândul populației, indiferent de patologia fiecărui asigurat, inclusiv în asigurarea aparaturii medicale în cadrul unităților sanitare, necesară pentru tratarea cazurilor de infecție cu Coronavirus, în perioada situației de urgență, s-a instituit ca și măsură posibilitatea plafonării prețurilor la medicamente și aparatură medicală

Activitatea sportivă are, în condiții obișnuite, numeroase beneficii în privința sănătății oamenilor. În marea lor majoritate, sporturile presupun un anumit nivel de contact între participanți sau un număr apreciabil de spectatori în timpul competițiilor. Aceste aspecte pot deveni elemente de risc în contextul unei situații de alertă, punând în pericol sănătatea, integritatea fizică și chiar viața sportivilor și a celorlalți participanți la această activitate.

Dreptul la învățătură este asigurat prin învățământul general obligatoriu, prin învățământul liceal și prin cel profesional, prin învățământul superior, precum și prin alte forme de instrucție și de perfecționare și reprezintă un drept fundamental statuat de Constituția României, republicată. Potrivit art. 73, alin. (3) lit. n) din Constituția României, organizarea generală a învățământului se reglementează prin lege organică. În situația de normalitate, în România desfășurarea învățământului preuniversitar presupune o interacțiune directă între cadrul didactic și elev, procesul educațional realizându-se în

unitățile de învățământ. Ca urmare a stării urgență, instituită pe teritoriul României, această interacțiune a încetat, întrucât dreptul la sănătate nu numai al elevilor, dar și al cadrelor didactice, personalului auxiliar și nu în ultimul rând al părinților elevilor, conform Constituției României, republicată, trebuie respectat.

Ținând cont că la data de 16 mai prevederile Decretului Nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României își încetează aplicabilitatea, având în vedere natura juridică a dreptului fundamental la educație și raportat la obligația asigurării exercitării acestui drept, în mod egal, pentru toți beneficiarii actului educațional, în contextul în care trebuie menținute unele măsuri în vederea prevenirii răspândirii noului coronavirus, se impune adoptarea unor măsuri pentru întreg sistemul național de învățământ după cum urmează:

Măsuri cu privire la modalitatea de desfășurarea procesului educațional, precum și la modalitatea de susținere de către elevi, în condiții de siguranță, a examenelor naționale, programate în această perioadă,

Măsuri care să asigure dreptul la dezvoltare profesională și la evoluție în carieră a personalului din învățământ preuniversitar;

Măsuri cu privire la modul de desfășurare a cursurilor și examenelor în sistemul de învățământ universitar.

Executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Prin Decretul nr. 195/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 16 martie 2020, respectiv prin Decretul nr. 240/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 14 aprilie 2020, **a fost suspendată executarea anumitor măsuri și obligații atașate sancțiunilor și măsurilor neprivative de libertate prevăzute de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune, cu modificările și completările ulterioare, precum și de Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare.**

Astfel, în executarea pedepselor și a măsurilor educative neprivative de libertate, pe durata stării de urgență a fost suspendată executarea supravegherii prin prezentarea persoanei la serviciul de probațiune, primirea vizitelor consilierului de probațiune, precum și obligațiile de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, de a urma un curs de pregătire școlară ori de calificare profesională, de a frecventa unul sau mai multe programe de reintegrare socială, respectiv prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității rezultată din înlocuirea amenzii penale.

II. Executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Decretul Președintelui României nr. 195/2020 a prevăzut că, în executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate, exercitarea dreptului de a primi vizite, exercitarea dreptului la vizită intimă, exercitarea dreptului de a primi bunuri prin sectorul vizită, cât și recompensele constând în permisiunea de ieșire din penitenciar se suspendă.

Aceste măsuri care au asigurat, la nivelul sistemului penitenciar, gestionarea riscului epidemiologic în mod eficient, au fost menținute și cuprinse la art. 70 din Anexa nr. 1 la Decretul Președintelui României nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României.

Ca măsură suplimentară, în Anexa 1 la Decretul nr. 240/2020 s-a prevăzut că, prin derogare de la prevederile legale, pe durata stării de urgență se suspendă activitatea de transfer a persoanelor private de libertate între locurile de deținere, cu excepția situațiilor impuse de urgențele medicale, solicitările exprese formulate de organele judiciare, schimbarea regimului de executare, numai dacă în locul de deținere nu este organizată executarea pedepsei pentru noul regim, precum și a transferurilor din motive de siguranță.

III. Organizarea activității polițiștilor de penitenciare

Cadrul normativ care reglementează cariera polițiștilor de penitenciare, inclusiv modificarea raporturilor de serviciu ale acestora, este reprezentat de Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, detașarea polițiștilor de penitenciare se poate dispune, potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane, pe o perioadă de cel mult 6 luni; desigur, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, detașarea nu poate avea loc decât într-un post vacant sau al cărui titular lipsește temporar. În ceea ce privește trecerea temporară în altă funcție, aceasta se poate dispune fără acordul polițistului de penitenciare doar în caz de forță majoră sau ca măsură de protecție a polițistului de penitenciare, potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane.

Având în vedere răspândirea accelerată a virusului SARS-CoV-2, prin cele două decrete ale Președintelui României au fost introduse o serie de prevederi care să permită unităților poliției penitenciare gestionarea adecvată a situațiilor în care există un risc epidemiologic crescut sau operativ, extins la nivelul unui penitenciar sau chiar la nivelul întregului sistem.

Corelativ, în ceea ce privește organizarea și pregătirea sistemului penitenciar, a fost prevăzută, în mod expres, obligația polițiștilor de penitenciare de a participa la toate activitățile necesar a fi desfășurate, în conformitate cu dispozițiile superiorilor în contextul stării de urgență, precum și posibilitatea modificării locului de muncă și/sau felul muncii polițistului de penitenciare, fără acordul acestuia, în raport cu necesitățile și situația operativă existentă la nivelul unității penitenciare unde este încadrat sau al altei unități din poliția penitenciară.

În perioada stării de urgență decretată pe teritoriul României, la nivelul unităților penitenciare a fost înființată a 5-a subunitate în sectorul operativ pentru asigurarea continuității serviciului, rezervei de personal și alocarea unor perioade de 14 zile libere

pentru fiecare schimb, în vederea reducerii riscului de infectare în acest context epidemiologic

Aspecte generale

Având în vedere evoluția situației epidemiologice internaționale determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2 la nivelul a peste 35 de țări, la nivel global se înregistrează 3.936.222 cazuri confirmate de infecție cu coronavirus, din care 276.630 decese.

Au fost raportate 85.808 cazuri noi, din care 4.253 decese. Creșteri marcate ale numărului de cazuri au fost înregistrate în Statele Unite ale Americii, Italia, Belarus, Iran, Turcia, Marea Britanie, Canada, India, Brazilia, Chile, Peru și Rusia.

luând în considerare că măsurile adoptate de România pe perioada stării de urgență și-au dovedit eficiența având un efect pozitiv în limitarea răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2 și care au vizat acțiuni în planul sănătății publice, concomitent cu limitarea sau întreruperea activităților socioeconomice neesențiale, dar mai ales îngrădirea exercitării unor drepturi și libertăți fundamentale, fără de care celelalte acțiuni desfășurate nu ar fi putut avea efectul scontat,

ținând cont de evoluția controlată a situației epidemiologice pe teritoriul României și de evaluarea riscului de sănătate publică pentru perioada imediat următoare,

în considerarea faptului că starea de urgență pe teritoriul României instituite prin Decretul Președintelui nr. 195/2020 și prelungită prin Decretul nr. 240/2020 va înceta în data de 14.05.2020, impunându-se menținerea controlului exercitat de autoritățile publice asupra răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2 concomitent cu relaxarea restricțiilor, astfel încât reluarea activităților economice să se desfășoare, fără afectarea dreptului la viață și la sănătate al persoanelor,

Astfel cum Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa, în Decizia nr. 874/2010, chiar dacă instituirea stării de urgență sau de asediu poate avea drept consecință restrângerea unor drepturi sau libertăți, sfera de aplicare a art. 53 nu se circumscrie doar situațiilor prevăzute la art. 93 din Constituție,

Scopul prezentei legi îl reprezintă crearea cadrului legal al măsurilor cu caracter excepțional care pot fi impuse în toate domeniile a căror activitate a fost afectată pentru limitarea răspândirii infecției cu coronavirusul SARS-CoV-2, în acord cu prevederile art. 53 din Constituția României, care permite limitarea unor drepturi și libertăți fundamentale prin lege, ca act normativ al unicii autorități legiuitoare, respectiv a Parlamentului, căruia îi revine responsabilitatea adoptării acestuia, dacă se impune într-o societate democratică pentru apărarea sănătății publice,

Prezenta lege răspunde nevoii asigurării securității juridice a drepturilor și libertăților celorlalți, atât în perspectiva intereselor individuale, cât și a celor naționale sau de grup și a binelui public, fiind o modalitate concretă de salvagardare a unor drepturi în situațiile în care exercițiul acestora dobândește un caracter de amenințare la adresa sănătății întregii comunități sau a unei părți însemnate a acesteia,

Prezentul demers normativ, de limitare a unor drepturi și libertăți, este necesar, dat fiind că reprezintă singura modalitate de instituire a unui cadru normativ unitar într-o situație esențialmente excepțională, care comportă un grad ridicat de abatere de la normalitate, Principiul proporționalității, astfel cum este reglementat în ipoteza particulară de la art. 53 din Constituția României, presupune pe de o parte, că orice măsură de limitare a drepturilor și libertăților fundamentale trebuie să fie temporară și deci să înceteze de îndată cu cauza care a generat-o, și, pe de altă parte, să nu depășească ceea ce este necesar pentru îndeplinirea scopului urmărit, este respectat de prezenta lege, de vreme ce urmărește strict, pe perioada pandemiei, instituirea unor condiții excepționale de desfășurare și de exercitare a activităților și relațiilor economice, sociale, de muncă, transport, sănătate, culturale, fără să afecteze însă, în substanța lor, drepturile și libertățile fundamentale corespunzătoare, instituind doar o serie de reguli speciale a căror respectare urmărește limitarea răspândirii infecției cu coronavirusul SARS-CoV-2, Măsurile propuse sunt nediscriminatorii, fiind adaptate fiecărei categorii de activități normate, în funcție de specificul acestora și de scopul urmărit, aplicându-se deopotrivă tuturor persoanelor vizate de ipoteza juridică. De asemenea, a fost urmărit imperativul asigurării accesului populației la bunuri și servicii de primă necesitate, cum ar fi sănătate și alimentație publică, transport, igienă, precum și o serie de activități sportive și recreative.

2. Schimbări preconizate

Scopul prezentei legi îl reprezintă crearea cadrului legal al măsurilor excepționale impuse de gestionarea situației de criză, măsuri care, prin ele însele, afectează drepturi și libertăți ale cetățenilor. Rațiunea legii este tocmai aceea de a constitui temeiul legal al restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, în acord cu imperativul constituțional stabilit în art.53 alin.(1), precum și temeiul legal al măsurilor excepționale care pot viza inclusiv atribuții ale instituțiilor fundamentale ale statului. Reținând că actul normativ care restrânge/afectează drepturi și libertăți fundamentale ale cetățenilor sau instituții fundamentale ale statului cade în sfera interdicției prevăzute de art.115 alin.(6) din Constituție, apreciem ca, în actualul cadru constituțional, un atare act nu poate fi decât o lege, ca act formal al Parlamentului, adoptată cu respectarea dispozițiilor art.73 alin.(3) lit.g) din Constituție, în regim de lege organică. În stabilirea condițiilor de aplicare a măsurilor menționate anterior, s-a urmărit respectarea prevederilor constituționale ce consacră dreptul la libera circulație, dreptul la muncă, dreptul la învățătura, accesul la cultura, dreptul la ocrotirea sănătății, libertatea întrunirilor, dreptul la asociere, libertatea economică, precum și încadrarea strictă în marja de apreciere a statului în a stabili limite exercițiului acestor drepturi - art. 53 din Constituție. Aceste drepturi nu sunt însă drepturi absolute și pot fi restrânse în condițiile Constituției și ale Convenției. Limitările aduse exercițiului acestor drepturi trebuie să respecte exigentele art.53 din Constituție, precum și practica Curții Europene a Drepturilor Omului. Referitor la prioritatea Convenției asupra normelor interne precizăm că art. 53 din Constituția României impune mai multă rigoare la

restrângerea drepturilor fundamentale decât dispozițiile Convenției, astfel că vor trebui respectate cu prioritate exigențele constituționale, iar nu cele ale Convenției Europene, deoarece dispozițiile din Tratatul internațional la care România este parte se aplică cu prioritate față de dreptul intern numai în măsura în care acestea sunt mai favorabile. Totuși, și condițiile Convenției europene sunt respectate prin restrângerile de drepturi operate prin prezentul proiect. Astfel cum rezultă din dispozițiile cuprinse în art. 1 al Protocolului nr. 1 la CEDO, **protecția instituită de acest text cu privire la „bunuri” nu este una absolută**, fiind prevăzute, pe lângă principiul protecției „dreptului”, alte două principii ce constituie limite ale exercițiului acestui drept: **posibilitatea limitării dreptului la circulație pentru o cauză de interes public și reglementarea exercitării acestui drept în conformitate cu interesul general.** În jurisprudența sa (cauza James et autres c/Royaume-Uni), Curtea Europeană a stabilit că autoritățile statale sunt competente să adopte legi care să conducă la imitarea exercițiului unor drepturi în urma examinării tuturor aspectelor de ordin economic, social și politic care impun imperativele de „utilitate publică”. Instanța europeană a statuat și că autoritățile naționale dispun de o anumită putere discreționară în a aprecia noțiunea de interes general al comunității (cauza Beyler c/Italia). Privarea de un bun, prevăzută de art. 1 din Protocolul 1 la Convenție poate fi făcută pentru realizarea unor interese generale de ordin economico-social, ceea ce este de natură să confere statelor semnatarilor o anumită marjă de apreciere întotdeauna aflată sub controlul Curții, privarea de un bun urmând să fie proporțională cu scopul urmărit.

Măsurile restrictive prevăzute de prezentul act normativ întrunesc **condițiile consacrate în art. 53 din Constituția României, republicată.** Astfel: limitarea este prevăzută de lege (prezentul proiect); restrângerea exercițiului drepturilor este impusă de apărarea sănătății populației, prevenirea consecințelor unei sinistre deosebit de grav, având ca scop evitarea riscului iminent al unei îmbolnăviri în masa a populației. Măsura restrictivă vizează exercițiul dreptului, iar nu substanța acestuia, deoarece procentele de reducere a dreptului fundamental conservă substanța acestuia, diminuând în mod rezonabil riscul de îmbolnăvire în masa a populației. Măsurile propuse sunt nediscriminatorii, aplicându-se nediferențiat unor situații identice; măsurile sunt luate pentru o perioadă de timp determinată, mai exact pe perioada stării de alertă, fiind necesare ca urmare a amplificării efectelor pandemiei acestea fiind prevăzute tocmai pentru a se încadra în parametrii sanitari, măsurile propuse sunt obiective și rezonabile, raportat la amploarea și impactul consecințelor actuale și preconizate, în absența acestora urmând ca statul să fie lipsit de mecanismele necesare combaterii efectelor epidemiei, măsurile sunt absolut necesare într-o societate democratică, ținând cont de datele cu caracter preliminar prezentate, precum și estimările efectuate de către OMS, fiind proporționale cu situația care a determinat adoptarea prezentului act normativ; «scopul proiectului este unul de promovare a setului de măsuri necesar pentru combaterea epidemiei, fenomen care, dacă se menține, poate pune în pericol sănătatea populației și, prin aceasta, ordinea publică și siguranța națională. Restrângerea exercițiului

unor drepturi intervine numai dacă se impune într-o societate democratică. Din această condiție rezultă că restrângerea este o măsură excepțională care nu se poate transforma într-o regulă pentru legiuitor într-o societate democratică. Această condiție relevă indirect și caracterul temporar al măsurii restrângerii exercițiului unor drepturi. Restrângerea exercițiului unor drepturi poate interveni numai în cazurile limitativ enumerate de legea fundamentală: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav. CCR în jurisprudența sa (CCR nr. 1414/2009) a arătat că se impune subliniat faptul că de esența legitimității constituționale a restrângerii exercițiului unui drept sau al unei libertăți este caracterul excepțional și temporar al acesteia. Într-o societate democratică, regula este cea a exercitării neîngrădite a drepturilor și libertăților fundamentale, restrângerea fiind prevăzută ca excepție, dacă nu există o altă soluție pentru a salvagarda valori ale statului care sunt puse în pericol. Este sarcina statului să găsească soluții pentru contracararea efectelor crizei sanitare, printr-o politică economică și socială adecvată. Numai această situație a impus adoptarea acestor măsuri cu caracter excepțional, prin eficiența și promptitudinea aplicării, creându-se premisele relansării economiei naționale și menținerii caracterului democratic al statului. Ținând cont că și după data de 15 mai 2020 există un risc iminent asupra stării de sănătate a populației, urmare a continuității epidemiei cu virusul Sars-Cov-2, la nivel național se menține de către Ministerul Sănătății coordonarea, organizarea și funcționarea tuturor unităților sanitare din subordinea autorităților administrației publice locale inclusiv a exercitării atribuției de numire, suspendare și eliberare din funcție a persoanelor care ocupă funcții de conducere în cadrul acestor unități.

Pentru a nu crea disfuncționalități în sistemul de sănătate în perioada imediat următoare contextului situației de urgență, se menține asigurarea cadrului legal astfel încât posturile vacante sau temporar vacante din cadrul Ministerului Sănătății și unităților aflate în subordinea, coordonarea și sub autoritatea Ministerului Sănătății, inclusiv funcțiile publice de execuție și conducere, să poată fi ocupate și de către personal contractual, fără organizarea concursului. În mod similar se menține și reglementarea cu privire la suspendarea activității personalului, în cazul neîndepliniri atribuțiilor de serviciu.

Totodată, având în vedere necesitatea menținerii unor măsuri ținând cont de riscul iminent asupra stării de sănătate a populației, urmare a evoluției ulterioare a epidemiei cu virusul Sars-Cov-2, începând cu data de 15 mai 2020 pe teritoriul României este imperios necesar implementarea unor măsuri menite a proteja și limita împlonăvirea în rândul populației, și anume obligativitatea purtării măștii de protecție și a efectuării triajului epidemiologic pentru angajați.

Ținând cont de faptul că în ultimele două luni prețurile au crescut exponențial la produse esențiale pentru luarea unor măsuri de prevenire, în acest context, pentru preîntâmpina dezechilibre majore în asigurarea accesului la medicamente, se impune

menținerea măsurilor de plafonare a prețurilor la medicamente, seruri, vaccinuri, dezinfectanți, insecticide, dispozitive medicale, tehnologii și dispozitive asistive, materiale sanitare și echipamente de protecție, aparatură medicală.

Având în vedere că în România educația este considerată prioritate națională, iar continuarea activităților didactice specifice aferente anului școlar, vizează interesul public general, ținând cont de obligația respectării principiului relevanței - în baza căruia educația răspunde nevoilor de dezvoltare personală și social-economice - și principiului eficienței - în baza căruia se urmărește obținerea de rezultate educaționale maxime, prin gestionarea resurselor existente, principii ce guvernează sistemul de învățământ din România, întrucât se impune adoptarea unor măsuri urgente astfel încât atât procesul de învățământ universitar, cu toate componentele sale, didactice și de cercetare, așa cum sunt definite de Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, cât și procesul de învățământ preuniversitar să se poată desfășura în continuare, pentru desfășurarea optimă a anului școlar/universitar în curs, precum și facilitarea unei perioade de tranziție cât mai scurte, ulterioară încetării stării de urgență și care să nu afecteze interesul superior al elevului/studentului, evoluția și dezvoltarea educațională, profesională și de carieră reprezintă o situație de urgență a cărei reglementare nu poate fi amânată, în contextul necesității limitării efectelor negative generate de pandemia de coronavirus, precum și faptul că neadoptarea unor măsuri adecvate care să creeze posibilitatea încheierii anului școlar, respectiv universitar, în bune condiții, ar conduce la grave consecințe asupra întregului sistem de învățământ și pentru buna desfășurare a activităților planificate, se impune menținerea măsurilor prevăzute în prezenta lege.

Măsurile cuprinse în prezenta lege sunt menite să asigure dreptul la educație al elevilor, cu respectarea dreptului la sănătate al acestora, dar și al părinților lor și cadrelor didactice și au rolul de a întări capacitatea sistemului de învățământ prin derularea activităților specifice acestuia în actualul context generat de pandemia de coronavirus. De asemenea se are în vedere dreptul elevilor și studenților de a avea un parcurs educațional complet, respectiv de la înscrierea la cursuri și derularea acestora, la susținerea examenelor ce atestă finalizarea unui ciclu de învățământ.

Astfel, se va menține măsura suspendării activităților didactice ce impun prezența fizică a antepreșcolarelor, preșcolarelor, elevilor și studenților în unitățile și instituțiile de învățământ.

Unitățile de învățământ preuniversitar vor organiza, în măsura posibilităților, desfășurarea de activități din planurile de învățământ, în format online. Derularea acestor activități, precum și modul de recuperare a elementelor care nu pot fi parcurse în această perioadă se vor stabili de către Ministerul Educației și Cercetării. Aceste măsuri vor fi valabile până la eliminarea restricțiilor privind adunările publice de către autoritățile de resort.

De asemenea se reglementează dreptul instituțiilor de învățământ superior din sistemul național de învățământ, ca în baza autonomiei universitare, cu respectarea calității actului didactic și cu asumarea răspunderii publice, să utilizeze metode didactice alternative de predare-învățare-evaluare, în format online, în conformitate cu Ordonanța de Urgență

nr.58/2020 privind luarea unor măsuri pentru buna funcționare a sistemului de învățământ.

Ministerul Educației și Cercetării și Ministerul Sănătății vor stabili pentru perioada 18 mai - 11 septembrie 2020, prin ordin comun măsuri pentru desfășurarea activităților în unitățile de învățământ de către elevi, personalul didactic/nedidactic, în condiții de siguranță, în scopul finalizării anului școlar 2019 – 2020, precum și pentru pregătirea începerii anului școlar 2020-2021. De asemenea, în unitățile de învățământ preuniversitar de stat se vor putea desfășura activități de pregătire în vedere susținerii examenelor de evaluare națională și bacalaureat, care presupun interacțiunea „față în față”, în perioada 02 iunie-12 iunie 2020, pentru elevii claselor terminale, a -VIII-a, a-XII/XIII- a. Modalitatea de desfășurare a acestor activități se va stabili prin ordin comun al ministerului educației și cercetării.

În contextul geostrategic, climatic, epidemiologic actual și al diversificării factorilor de risc la adresa securității naționale, în general, și a componentei cultură și patrimoniu cultural, în mod specific, se impune adaptarea măsurilor legislative, crearea cadrului legal adecvat, astfel încât, în cazul producerii situațiilor de urgență, să fie dispuse măsurile de protecție a sectorului cultural. Măsurile de protecție a sectorului cultural și a patrimoniului cultural național sunt imperios necesare în situațiile de urgență, respectiv în perioadele de stare de alertă, cu atât mai mult cu cât în ultimii ani, protejarea patrimoniului cultural și a instituțiilor culturale este percepută ca și componentă a sistemului de securitate națională, în special prin rolul său de factor de identitate națională.

În acest context, se impune completarea și adaptarea cadrului legal, care să asigure apărarea valorilor materiale și culturale importante, pe timpul producerii unor situații de alertă care să permită restabilirea rapidă a stării de normalitate. Astfel, pentru a asigura instituirea unui cadru legal adecvat și a unor mecanisme, menite să asigure, în mod unitar, atât apărarea vieții și sănătății populației, cât și a valorilor materiale și culturale importante, pe timpul producerii unor situații de alertă, care să permită restabilirea rapidă a stării de normalitate, se impune stabilirea ca regulă, a suspendării activităților și evenimentelor culturale pe perioada declarării stării de alertă. De asemenea, pentru restabilirea rapidă a stării de normalitate, se impune stabilirea condițiilor în care se pot relua activitățile culturale. Prin excepție de la regula suspendării activităților culturale pe perioada stării de alertă, se pot desfășura activități și evenimente culturale de către entitățile organizatoare, numai pentru categoriile, perioadele și cu respectarea condițiilor impuse prin regulamente specifice, aprobate conform prezentei ordonanțe. Regulile și condițiile stabilite pentru revenirea la normalitate vor avea ca scop principal asigurarea apărării vieții și sănătății populației, a integrității persoanelor participante la evenimentele și acțiunile culturale culturale, precum și asigurarea integrității valorilor culturale și a patrimoniului cultural.

Hotelurile și structurile de cazare pentru turiști sunt la fel de susceptibile contagiunii ca și restul locurilor publice vizitate de un număr ridicat de oameni care interacționează între ei și cu angajații. Cu toate acestea, acestea sunt locuri unde oaspeții stau temporar în spații

închise și unde există un grad ridicat de interacțiune cu angajații. Acestea sunt și considerentele pentru care toate interacțiunile dintr-un hotel necesită măsuri de prevenție. Este recomandată cazarea în structurile de primire turistică clasificate de autoritatea centrală cu atribuții în domeniul turismului. În acest fel se poate asigura un nivel mai mare de siguranță al turiștilor în călătoriile pe care le efectuează, structurile clasificate fiind obligate să implementeze regulile și recomandările sanitare stabilite de autorități în contextul COVID-19, fiind controlate periodic în acest sens de instituțiile abilitate. Pentru protecția proprietății, angajaților și clienților, proprietarii și operatorii au obligația să-și pregătească proprietatea, spațiile publice, spațiile de cazare și toate funcțiunile interne astfel încât să fie minimizate orice riscuri viitoare de contaminare; Serviciile de alimentație în cameră sunt abordabile în structurile de foarte mică capacitate, pentru celelalte putându-se stabili eventual intervale orare diferite, structurarea serviciilor de servicii care nu presupun rămânerea clienților în spațiile destinate acestui scop, etc. Spre exemplu, în unitățile mai mari, ar trebui luată în considerare asigurarea acestor servicii prin împărțirea numărului de camere (maximum 15% din totalul spațiilor de cazare) în intervale orare diferite.

Pentru cafenele sau alte localuri publice sunt necesar a se institui măsuri astfel încât să nu fie permisă proliferarea virusului, cu riscul imposibilității eradicării acestuia. Premisele avute în vedere în instituirea restricțiilor în materia activităților de comercializare cu amănuntul a produselor și serviciilor în centre comerciale sunt, în principal următoarele: limitarea accesului în interiorul locației potrivit numărului de case de marcat deschise, cu pastrarea distanței de 2 m între stațiile de preluare comenzi. În cazul în care există mai mulți clienți decât numărul de stații de servire, zona de așteptare va fi posibil stabilită în fața unității cu pastrarea distanței între clienți de 2 m. Asigurarea distanței de siguranță în centrele comerciale în care își desfășoară activitatea mai mulți operatori economici este imposibil de realizat, cunoscut fiind faptul că ele servesc cererea clienților în diverse domenii. Pentru acest considerent se impune luarea unor măsuri adecvate situației prezente.

Constituția României, iar mai apoi Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, au consfințit principiul libertății religioase ca fiind dreptul oricărei persoane de a avea sau de a adopta o religie, de a și-o manifesta în mod individual sau colectiv, în public sau în particular, prin practicile și ritualurile specifice cultului, inclusiv prin educație religioasă, precum și libertatea de a-și păstra sau schimba credința religioasă. La nivel colectiv, libertatea religioasă reprezintă dreptul oricărei persoane de a-și manifesta credința religioasă, conform propriilor convingeri, atât în structuri religioase cu personalitate juridică (culte, asociații religioase și asociații și fundații care au și obiective religioase), cât și în structuri fără personalitate juridică (grupări religioase).

Libertatea de a-și manifesta credința religioasă nu poate face obiectul altor restrângeri decât al celor care sunt prevăzute de lege și constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru securitatea publică, protecția ordinii, a sănătății sau a moralei publice ori pentru protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, în conformitate cu

prevederile art. 9 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și ale art. 2 alin. (2) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor.

În acest context, se impune crearea unui instrument la dispoziția ministerului de resort, Ministerul Tineretului și Sportului, pentru a putea interveni rapid și a restricționa acele activități care pun în pericol sănătatea publică, în funcție de cauza care stă la baza decretării stării de alertă.

În egală măsură, dacă situația generală o permite, trebuie creat și instrumentul pentru ca activitatea sportivă să se poată relua, parțial sau total, în condiții de siguranță, având în vedere beneficiile sportului sub aspectul sănătății personale, dar și contribuția sa la dezvoltarea economică a țării.

În domeniul transporturilor și comunicațiilor, măsurile vor fi luate de către ministerul de resort împreună cu CNSSU (Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență) după caz, în funcție de situația care a generat starea de alertă și de gravitatea acesteia. Astfel, prin acte normative subsecvente, vor fi limitate, extinse sau interzise după caz, activitățile din domeniul transporturilor de mărfuri și persoane, interne sau internaționale, în funcție de tipul de transport. De asemenea, vor fi luate măsuri în funcție de situație și în domeniul comunicațiilor, dacă activitățile periclitizează în vreun fel siguranța bunurilor și/sau persoanelor. Măsurile în domeniul transportului care afectează transportul internațional de mărfuri sau persoane, precum și activitatea din domeniul comunicațiilor care afectează comunicațiile cu alte state, vor fi luate de comun acord cu miniștrii de resort din statele membre UE sau celelalte state, după caz.

Activitatea sportivă are, în condiții obișnuite, numeroase beneficii în privința sănătății oamenilor. În marea lor majoritate, sporturile presupun un anumit nivel de contact între participanți sau un număr apreciabil de spectatori în timpul competițiilor. Aceste aspecte pot deveni elemente de risc în contextul unei situații de alertă, punând în pericol sănătatea, integritatea fizică și chiar viața sportivilor și a celorlalți participanți la această activitate fiind necesară luarea unor măsuri concrete de gestionare a activităților sportive.

În acest context, se impune crearea unui instrument la dispoziția ministerului de resort, Ministerul Tineretului și Sportului, pentru a putea interveni rapid și a restricționa acele activități care pun în pericol sănătatea publică, în funcție de cauza care stă la baza decretării stării de alertă.

În egală măsură, dacă situația generală o permite, trebuie creat și instrumentul pentru ca activitatea sportivă să se poată relua, parțial sau total, în condiții de siguranță, având în vedere beneficiile sportului sub aspectul sănătății personale, dar și contribuția sa la dezvoltarea economică a țării.

Propunerile de modificare și completare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, vizează necesitatea prevederii faptului că, în domeniul protecției civile, coordonarea activității se asigură de către MAI, prin DSU, nerealizarea acestui fapt putând genera consecințe negative grave

asupra fluxului informațional-decizional, constând în aceea că, de la momentul producerii situației de urgență și până la desfășurarea acțiunii de răspuns, este necesară desfășurarea mai multor activități de informare a factorului decizional, de luare a deciziei și de punere în aplicare a acesteia, activități care sunt asigurate din punct de vedere organizațional de structuri specializate asupra cărora se exercită o relație de coordonare, astfel că inexistența acestor structuri specializate și a coordonării lor integrate are impact direct în privința asigurării măsurilor de protecție a populației și al eficienței managementului situațiilor de urgență și al consecințelor dezastrelor.

Evoluția pandemiei cu coronavirusul SARS-COV-2 și măsurile severe ce s-au impus pentru reducerea extinderii acesteia au avut deja și este previzibil să continue să aibă consecințe financiare majore pe plan global. Reducerea cererii, lanțuri de furnizare de materii prime întrerupte, lichiditățile reduse cauzează deja dificultăți financiare semnificative mediului de afaceri.

Diversele acțiuni de izolare adoptate de autoritățile publice la nivelul majorității statelor, cum ar fi măsurile de distanțare socială, restricțiile de călătorie, instaurarea măsurilor de carantină și alte tipuri de restricții sunt destinate să asigure diminuarea șocurilor și limitarea efectelor acestora în timp. Totodată, aceste măsuri au un impact imediat atât asupra cererii, cât și asupra ofertei și afectează întreprinderile, în special în sectorul turismului și transporturilor, comerțului s.a.. Dincolo de efectele imediate asupra mobilității și comerțului, pandemia afectează tot mai mult întreprinderile din toate sectoarele și de toate tipurile, în special întreprinderile mici și mijlocii.

În circumstanțele excepționale create de pandemie, întreprinderile solvabile sau mai puțin solvabile se pot confrunta cu o lipsă bruscă sau chiar indisponibilitate de lichiditate. Acest lucru este valabil în special pentru IMM-uri, ceea ce pe termen scurt și mediu poate afecta grav situația economică a multor întreprinderi sănătoase și situația angajaților acestora, cu posibile consecințe chiar și pe termen lung, periclitând supraviețuirea acestora.

Legislația insolvenței are ca principal rol salvarea întreprinderilor viabile, eliminându-le, în același timp, de pe piață pe cele neviabile, pentru a reîntoarce activele în circuitul de utilizare productivă. Totuși, într-o criză sistemică, lipsa lichidităților crește riscul ca firme viabile să fie aduse de către creditorii în procedura insolvenței, în special microîntreprinderile vulnerabile, ceea ce ar putea conduce la pierderi de locuri de muncă și vânzări de active la prețuri reduse.

În considerarea acestui complex de factori, proiectul de act normativ propune ca debitorii aflați în dificultate financiară, după încetarea stării de urgență și odată cu relansarea activității economice, să beneficieze de o perioadă scurtă în care să își evalueze situația financiară și perspectivele de redresare, perioadă în care să nu fie supuși riscului de atragere a răspunderii pentru neintroducerea cererii de deschidere a insolvenței (art. 66 alin (1) din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență).

Regăsim această opțiune și în ansamblul de măsuri adoptate de alte state membre ale Uniunii Europene, de exemplu, Germania, până în septembrie 2020, cu posibilitatea de prelungire până în martie 2021, Franța și Lituania, pe o durată de 3 luni de la data încetării de urgență, Estonia, timp de două luni, după încetarea stării de urgență.

Adoptarea acestei soluții lasă libertatea debitorului de a alege să se pună sub protecția

procedurii insolvenței, dacă, aflându-se în stare de încetare de plăți, consideră că mecanismele Legii insolvenței îi poate favoriza redresarea, dar nu este supus obligației de cere deschiderea insolvenței, în cazul în care poate accesa alte mecanisme, extrajudiciare, contractuale, de redresare a afacerii sale viabile.

Data fiind dificultatea de a prevedea gravitatea impactului pandemiei asupra funcționării mediului de afaceri, debitorii și creditorii s-au aflat, pe durata stării de urgență, în imposibilitatea prognozării unor măsuri sustenabile de redresare a afacerii, tocmai de aceea, proiectul de act normativ propune prelungirea duratei preliminare începerii executării unui proiect de concordat sau, după caz, a unui plan de reorganizare, perioadă esențială în care se negociază, se aprobă și se validează de către instanță un proiect de redresare (concordat sau, după caz, plan de reorganizare). Corelativ, se propune extinderea termenului în care se poate propune oferta de concordat sau, după caz, planul de reorganizare.

Modificarea, substanțială și imprevizibilă, a condițiilor economice care au fundamentat elaborarea și adoptarea unui concordat sau a unui plan de reorganizare a fost de natură a afecta, în mod determinant, capacitatea debitorilor de a-și executa obligațiile asumate prin concordatul preventiv sau prin planul de reorganizare. Tocmai de aceea, proiectul de act normativ prevede posibilitatea propunerii unui nou plan de reorganizare, dacă cel deja propus nu a fost adoptat de creditorii, și a prelungirii duratei de executare a planului adoptat de creditorii și confirmat de judecătorul sindic – cu două luni, ca regulă generală - aplicabilă, prin efectul legii, tuturor debitorilor-, respectiv cu încă maximum 10 luni, cu acordul creditorilor, în cazul debitorilor a căror activitate a fost întreruptă parțial sau total pe durata stării de urgență și, dacă a fost cazul, a stării de alertă. Așadar, acestei din urmă categorii de debitori le va fi aplicabilă o durată maximă de executare a planului de reorganizare de 5 ani (față de 4 ani actualmente), soluție ce va fi incidentă și debitorilor care, deși nu se aflau în insolvență anterior instituirii stării de urgență, au fost sever afectați de măsurile adoptate pentru prevenirea și limitarea răspândirii virusului, și, ca urmare, se văd în situația de a se pune sub protecția legislației insolvenței.

Soluțiile propuse în proiect în domeniul insolvenței și pre-insolvenței oferă timp și creează instrumente care să protejeze afacerile și sistemul economic, care să încurajeze debitorii și creditorii ca, în spirit de loialitate contractuală și disponibilitate de adaptare a raporturilor de afaceri, să găsească, prin încheierea unei convenții de plată, prin negocierea concordatelor și a planurilor de reorganizare, soluții adecvate provocărilor și dificultăților severe pe care întreaga comunitate de afaceri le traversează.

Negocierea cu bună credință a raporturilor de afaceri este soluția ca, fără a aduce atingere remediilor procesuale – individuale sau colective - ale creditorilor pentru recuperarea creanțelor, să se acorde debitorilor timpul și cadrul necesar pentru evitarea insolvenței. Observăm, totodată, că alte state membre ale Uniunii Europene au abordat soluții mult mai intruzive (suspendarea temporară a dreptului creditorilor de a declanșa o procedură de insolvență și executări silite individuale - de ex: Austria, Franța, Estonia)

În același fel, măsura prelungirii termenelor de negociere și executare a concordatului și planului de reorganizare, deși, în plan teoretic, poate avea aparența unei restrângeri a dreptului creditorului, în fapt, în condițiile în care toate întreprinderile se află în situația de a-și adapta afacerea la noile condiții, substanțial diferite, ale cererii și ofertei, ea este, în

egală măsură, utilă debitorului și creditorilor.

Luând în considerare înaltul grad de contagiune al noului coronavirus SARS-CoV-2, dar și faptul că infectarea poate genera complicații grave ori sau chiar fatale, având în vedere specificul executării pedepselor, s-a apreciat ca fiind necesară o intervenție a autorităților prin care să fie luate măsuri temporare, dar ferme și de imediată aplicare, care să asigure în continuare o protecție adecvată împotriva îmbolnăvirii cu coronavirusul SARS-CoV-2.

În plus, având în vedere și eforturile pentru asigurarea condițiilor optime din perspectivă medico-sanitară, au fost reglementate unele măsuri de protecție adecvată a vieții, sănătății și integrității fizice a persoanelor, inclusiv a celor supravegheate de serviciile de probațiune, dar și, în egală măsură, a celor private de libertate, precum și a personalului din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor și Direcției Naționale de Probațiune care se află în contact direct cu acestea.

Astfel, în vederea diminuării riscurilor de infectare în rândul populației penitenciare și a persoanelor supravegheate de serviciile de probațiune este nevoie de instituirea unui cadru legal care să corespundă măsurilor și recomandărilor adoptate de autorități în domeniul executării pedepselor și a măsurilor neprivative și privative de libertate, după cum urmează:

Executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Având în vedere contextul epidemiologic, în scopul ocrotirii drepturilor la viață și integritate fizică este necesară introducerea unor limitări și ajustări cu privire la executarea măsurilor de supraveghere și a obligațiilor atașate sancțiunilor și măsurilor neprivative de libertate a căror executare a fost suspendată prin cele două decrete prezidențiale privind starea de urgență.

Impunerea anumitor limitări și ajustări este necesară pentru a preîntâmpina răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2 și escaladarea numărului de îmbolnăviri cu COVID-19, asigurându-se astfel tranziția către activitatea în parametri normali.

Limitările privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal se vor aplica strict în scopul expres prevăzut al legii, cu caracter temporar, până la epuizarea situațiilor care au justificat aceste limitări.

În aceste condiții, având în vedere specificul activității de probațiune, care presupune întrevederi zilnice cu persoanele inculpate ori sancționate penal, precum și numărul mare de persoane supravegheate aflate în evidența serviciilor de probațiune, se impun o serie de limitări și măsuri administrative în ceea ce privește activitatea de supraveghere referitoare la:

- 1. Executarea măsurii/obligației referitoare la prezentarea persoanelor supravegheate la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta;*
- 2. Executarea măsurii de probațiune referitoare la primirea de către persoanele supravegheate a vizitelor consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea;*

3. Executarea obligației de a urma un curs de pregătire școlară sau de calificare ori formare profesională;

4. Executarea obligației de a urma un program de reintegrare socială derulat de către serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate;

5. Executarea muncii neremunerată în folosul comunității, dispusă fie ca obligație, fie ca urmare a înlocuirii amenzii penale;

6. Măsuri administrative privind dotările și personalul.

Ajustarea executării unora dintre măsurile și obligațiile care fac parte din conținutul anumitor sancțiuni și măsuri penale neprivative de libertate, respectiv acele măsuri și obligații care implică mobilitatea și interacțiunea persoanelor supravegheate cu reprezentanții serviciilor de probațiune și ai instituțiilor din comunitate se justifică în contextul în care tocmai interacțiunea nemijlocită între persoane și deplasarea persoanelor contribuie la răspândirea infecțiilor cu virusul SARS-CoV-2.

Această limitare are un multiplu rol protectiv:

✓ față de însăși persoana supravegheată,

✓ față de angajații instituțiilor din comunitate care participă la executarea obligațiilor și

✓ față de personalul din serviciile de probațiune, acesta din urmă gestionând în prezent peste 100.000 de cazuri, respectiv

✓ față de comunitate în ansamblu.

Executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Având în vedere contextul epidemiologic, în scopul ocrotirii drepturilor la viață și integritate fizică, se impun o serie de măsuri temporare pe care directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor le poate dispune, după cum urmează:

a) acordarea vizitei cu dispozitiv de separare, indiferent de regimul de executare sau categoria din care fac parte persoanele private de libertate;

b) organizarea activităților din programul zilnic la care participă persoanele private de libertate, precum activități și programe educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, moral-religioase, instruire școlară și formare profesională, plimbare zilnică, astfel încât să se respecte timpul minim prevăzut de dispozițiile legale și desfășurarea acestora în grupuri restrânse, cu purtarea echipamentului de protecție individuală și respectarea regulilor de distanțare socială;

c) desfășurarea activităților lucrative, cu respectarea regulilor de distanțare socială, precum și a măsurilor de prevenție și siguranță medicală, respectiv cu purtarea echipamentului de protecție individuală;

d) restricționarea activității de transfer a unor efective mari de persoane private de libertate între locurile de deținere, cu excepția situațiilor impuse de urgențele medicale, solicitările exprese formulate de organele judiciare sau schimbarea regimului de executare, numai dacă în locul de deținere nu este organizată executarea pedepsei pentru noul regim, precum și a transferurilor din motive de siguranță;

- e) realizarea accesului persoanelor vizitatoare în locul de deținere numai cu echipamentul propriu de protecție, în vederea respectării măsurilor de prevenție și siguranță medicală;
- f) acordarea dreptului la comunicări on-line, indiferent de situația disciplinară a persoanei private de libertate și periodicitatea legăturii cu familia;
- g) amânarea exercițiului dreptului la vizită intimă și punerea în aplicare a recompenselor cu permisiunea de ieșire din penitenciar, dacă prin acordarea acestora sunt afectate măsurile de prevenție și siguranță medicală;
- h) relocarea unor efective mari de persoane private de libertate în alte locuri de deținere, indiferent de profilul acestora, în centre educative/centre de detenție, sau în alte stabilimente ori facilități de cazare aparținând unităților care fac parte din sistemul național de apărare, ordine publică și siguranță națională, în situația existenței unui risc epidemiologic crescut sau operativ, extins la nivelul unui penitenciar, cu afectarea persoanelor private de libertate sau a personalului, poate fi dispusă de directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor;
- i) stabilirea regulilor de distanțare socială, a măsurilor de prevenție și siguranță medicală necesar a fi respectate;
- j) paza și supravegherea persoanelor private de libertate internate în unități sanitare publice, altele decât penitenciarele-spital, se poate realiza prin monitorizare video de la distanță, cu acordul medicului curant și cu informarea prealabilă a persoanei private de libertate cu privire la obligațiile și interdicțiile pe care le are pe perioada în care se află internată; pot fi aplicate și măsuri de siguranță prevăzute de legislația privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.

Modificările propuse în domeniul executării pedepselor și a altor măsuri dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal sunt eminent temporare, subordonate strict scopului legii. De altfel, la încetarea situației care a determinat dispunerea măsurilor excepționale, administrația locului de deținere procedează la acordarea, eșalonată, a drepturilor al căror exercițiu a fost amânat pe durata stării de alertă, precum și la punerea în aplicare a recompenselor cu permisiunea de ieșire din penitenciar.

Dispoziții privind ascultarea persoanelor private de libertate

Pentru protejarea sănătății persoanelor private de libertate, a personalului Administrației Naționale a Penitenciare și a participanților la procedurile judiciare, pentru a preveni riscuri la adresa ordinii sau a sănătății publice, precum și pentru a permite desfășurarea procedurilor judiciare și buna administrare a justiției, persoanele private de libertate sunt audiate prin videoconferință la locul de deținere, fără a fi necesar acordul acestora, dacă organul judiciar apreciază că aceasta nu aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților.

Dispozițiile acestui capitol se completează cu dispozițiile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, care rămân aplicabile în măsura în care nu contravin prezentei legi, astfel încât organele judiciare vor trebui, printre altele, să asigure asistența juridică, atunci când acesta este obligatorie potrivit legii, precum și confidențialitatea comunicărilor între

persoana privată de libertate și apărătorul acesteia.

Organizarea activității polițiștilor de penitenciare

Prin intervenția normativă propusă se creează mecanismul legal pentru modificarea locului și/sau felului muncii polițiștilor de penitenciare, fără acordul acestora, în raport de necesitățile și situația operativă existente la nivelul unității unde este încadrat sau al altei unități din poliția penitenciară.

De asemenea, se instituie temeiul legal pentru întreruperea în astfel de situații de alertă a concediului de odihnă, de odihnă suplimentar, fără plată, de studii și pentru formare profesională al polițistului de penitenciare, această întrerupere urmând a fi dispusă în mod unilateral de către directorul unității în care polițistul de penitenciare își desfășoară activitatea, motivat fiind de necesitatea asigurării prezenței la serviciu a unui număr suficient de polițiști de penitenciare, în scopul prevenirii apariției unor evenimente care ar afecta activitatea sau periclita siguranța unității.

3. Alte informații

Nu au fost identificate

Secțiunea a 3-a

Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ

1. Impactul macroeconomic:

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

1¹. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat:

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

2. Impactul asupra mediului de afaceri:

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect

2¹ Impactul asupra sarcinilor administrative:

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

2² Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii:

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Impactul social:

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

4. Impactul asupra mediului:

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

5. Alte informații:

Nu au fost identificate.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

- mii lei -

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		3	4	5	6	
1	2	3	4	5	6	7
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus din care: a) buget de stat, din						

<p>acesta:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) impozit pe profit (ii) impozit pe venit <p>b) bugete locale:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) impozit pe profit <p>c) bugetul asigurărilor sociale de stat:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) contribuții de asigurări 	
<p>2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:</p> <p>a) buget de stat, din acesta:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii <p>b) bugete locale:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii <p>c) bugetul asigurărilor sociale de stat:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii 	
<p>3. Impact financiar, plus/minus, din care:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) buget de stat b) bugete locale 	
<p>4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare</p>	
<p>5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare</p>	
<p>6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare</p>	
<p>7. Alte informații</p>	

Secțiunea a 5-a
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

<p>1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:</p> <p>a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ:</p> <p>b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții:</p>
<p>1¹. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice</p> <p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
<p>2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare:</p> <p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
<p>3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare:</p> <p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect</p>
<p>4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene:</p> <p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
<p>5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente, făcându-se referire la un anume acord, o anume rezoluție sau recomandare internațională ori la alt document al unei organizații internaționale:</p> <p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
<p>6. Alte informații:</p> <p>Nu au fost identificate.</p>
<p>Secțiunea a 6-a</p> <p>Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ</p>
<p>1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate:</p>
<p>2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ:</p> <p>Nu este cazul.</p>
<p>3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative</p>
<p>4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente</p>

<p>Proiectul de act normativ nu face obiectul unor asemenea dezbateri: Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect</p>
<p>5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi Proiectul va fi avizat de Consiliul Legislativ.....</p>
<p>6. Alte informații: Au fost avute în vedere studiile realizate prin intermediul Institutului Național de Sănătate publică din România, precum și prin intermediul de Centrul Național de Supraveghere și Control al Bolilor Transmisibile http://www.cnscbt.ro/index.php/situatia-la-nivel-global-actualizata-zilnic/1716-situatie-infectii-coronavirus-covid-19-10-05-2020/file</p>
<p>Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ</p>
<p>1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ. Prezentul proiect de act normativ se încadrează în prevederile art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată.</p>
<p>2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
<p>2. Alte informații Nu au fost identificate.</p>
<p>Secțiunea a 8-a Măsurile de implementare</p>
<p>1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente: Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
<p>2. Alte informații. Nu au fost identificate.</p>

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare, cu procedura de urgență prevăzută de art. 76 alin. (3) din Constituția României, republicată.

PRIM-MINISTRU

LUDOVIC ORBAN